

maaſtee mangeaarig Embedsvirksomhed ikke synes at burde være uden al Indskyldelse, at det berøver paa Embedernes og Avancementets Beskaffenhed, om en ſaadan Indskyldelse vil viſe ſig igjennem høiere Embedsindtægter, og at det iſær i en fremrykket Alder falder tungt at maatte forandre ſin hele tilvante Levemaade; men af flere Henſyn, deriblandt til Byrden for Statskaſſen, har Udvalgets Fleertal formeent at burde indſtrænke ſig til at andrage paa det Tillæg til Scalaen, at en Tjenestetid af 50 Aar ſkal give $\frac{45}{100}$ eller $\frac{3}{4}$ af Gjennemſnitabeløbet i Pension, hvilken Paakjønneſe af en uſædvanlig lang Embedsvirksomhed ſin kan være lidet byrdefuld for Statskaſſen. Vel vil ogſaa en ſaadan Anſættelſe være meget ringere end den, der hidtil har været fulgt efter ſaa mange Tjenesteaares Forløb; men for en Afvigelſe derfra indtil en vis Grad kan med Føie anføres, at, naar Embedsmanden har naaet en ſaadan Alder, maa hans Børns Opdragelſe antages tilendebragt, og at hans Tilbagetræden fra den offentlige Livsſtilling ofte kan medføre Formindſtelſe af hans Udgifter.

Undertegnede Blichingberg vilde foretrække, at Scalaen vedblev at ſtige i et vist Forhold til Embedsaarene, eller at dog 50 Aars Tjeneste gav en Pension, der ikke var lavere end $\frac{50}{100}$ eller $\frac{5}{6}$ af Embedsindtægternes Gjennemſnitabeløb, hvilket Sidſte mere vilde nærme ſig det hidtil Beſtaaende; men jeg har for Tiden ikke fundet Anledning til at ſtille noget ſærligt Forſlag i den Retning.

I tredje Afſnit af § 3 beſtemmes, at den Embedsmand, der ved Udførelſen af ſin Tjeneste kommer ſaaledes til Skade, at han maa afſkediges, faaer ſtedſe $\frac{2}{3}$ af ſin Embedsindtægt i Pension. Tilſorn har den, der var i et ſaadant Tilfælde faaet ſin fulde Gage i Pension, og vi tillade os med ſærdelſes Henſyn til de Militaire, der meelt ere udfatte for at komme i ſaadant Tilfælde, at foreſlaae, at Lovforſlagets $\frac{2}{3}$ forandres til $\frac{3}{4}$. Dog maae vi gjøre denne Indſtilling afhængig af, at vore tvende foregaaende Indſtillinger billiges.

Forſaaavidt ſærdelſes Grunde maatte tale for Bevilgelſen af Pension udenfor nærværende Lovs Regler eller for en høiere Anſættelſe af Pension end efter diſſe Regler, formener Ud-

valget, at Saadant maa afgjøres ved ſærlige Love. Vi have her for Die ikke blot individuelle Tilfælde, ſom kunne møde, og i hvilke de almindelige Lovregler vilde medføre paafaldende Ubillighed, men ogſaa mere omfattende Undtagelſer. Saaledes bør der viſnok ved ſæregne Love træffes paſſende Beſtemmelſer til Fordeel for Reſerveofficererne og Flere; og ligeledes antage vi, at, derſom det paa en Middelalder for den faſte Embedsansættelſe ſtøttede Forſlag finder Biſald, vil der blive Anledning til et ſærligt Lovforſlag om, at de militaire eller ved Hæren og Flaaden anſatte Embedsmænd, der have gjort Tjeneste under den Krig, hvori Fædrelandet nu paa tredje Aar har været indviklet, ſkulle være fritagne for Indskyldelſen af den ovennævnte Aldersgrændſe, naar de komme i det Tilfælde at ſkulle afgaae paa Pension.

Endelig omhandler § 3 af Forſlaget til Pensionssloven i de 4 ſidſte Punctumer (hvilke burde danne et nyt Afſnit): Den Embedsmand, hvis Embede inddrages, giver ham Krav paa i 5 Aar at oppebære $\frac{2}{3}$ af ſine havte Embedsindtægter i Bartpenge imod Forpligtelſe til igjen at modtage paſſende Anſættelſe med idetmindſte ſamme Indtægt, ſom det inddragne Embede gav, og faſſætter, at, naar han atter anſættes, tælles ved ſenere Pensionsberegning de Aar, i hvilke han har ſtaaet paa Bartpenge, ſom Tjenesteaar, men at, har han ikke inden 5 Aar faaet nyt Embede, ſættes han paa Pension, der beregnes efter hans virkelige Tjenestetid. Vi bemærke herved, at, om det end med Henſyn til Embedsſtandens hele Stilling er mindre betænkeligt at afſkedige den, hvis Embede inddrages, end at afſkedige en arbejdsdygtig Mand, hvis Embede vedbliver at beſtaaе, ſaa finde vi en Beſtemmelſe af den omhandlede Beſkaffenhed, naar den faaer en Modification, onſkelig, og det ikke blot af Henſyn til den, hvis Embede inddrages, men ogſaa fordi det derved indirecete udtales, at en arbejdsdygtig Mand, hvis Embede vedbliver at beſtaaе, ikke er udfat for vilkaarligen at blive afſkediget. Men Udvalget formener, at, da Embedets Inddragelſe er et tilfældigt Uheld for den, hvem det rammer, og man ikke kan fordre